

УДК 351.74

DOI: 10.31733/2078-3566-2021-3-113-118

Валерій БІЛЧЕНКО[©]

викладач

(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ОСНОВИ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ДО ДІЙ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ СИТУАЦІЯХ

Висвітлено актуальні питання та шляхи вдосконалення психологічної стійкості працівників правоохоронних органів в екстремальних ситуаціях. Надано практичні рекомендації щодо процесу мобілізації психологічних ресурсів для швидкого та оптимального вирішення різних екстремальних ситуацій.

Ключові слова: екстремальна ситуація, психологія, стійкість, співробітник поліції, мобілізація, психологічний вплив, спадкоємність психологічної підготовки, заперечення стресу, відновлення, активаційно-енергетичний ресурс, службова діяльність.

Постановка проблеми. Психологічна стійкість людини являє собою здатність особистості в будь-якій складній ситуації виконувати покладені на неї професійні обов'язки з тим самим успіхом, що й у звичайній обстановці. Проблема психологічної стійкості співробітника поліції вкрай актуальна останнім часом у зв'язку зі значним погіршенням криміногенної обстановки в країні, зростанням організованої злочинності, збільшенням терористичних актів, а також підвищенням корупції.

«Полювання» на співробітників спецпідрозділів з боку екстремістськи налаштованих злочинців, підвищений ступінь ризику не можуть не впливати на психологічний стан поліцейських.

На співробітників спецпідрозділів впливають кілька чинників, що викликають стрес: напруги професійної діяльності та конкретних екстремальних ситуацій, які створюють труднощі у вирішенні професійних завдань, позначаються на успішності дій і вимагають від співробітників високої професійної стійкості, особливої психологічної підготовленості, вміння злагоджено діяти в особливих умовах. Крім того, служба в органах пов'язана з постійними обмеженнями, що не може не впливати на психологічну стійкість співробітника. Об'єктом справжнього дослідження є врегульовані нормами права громадські стосунки, що виникають в процесі охорони громадського порядку і безпеки в умовах проведення масових заходів.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми демонструє нам той факт, що явище підготовки поліцейських до дій в екстремальних ситуаціях досліджували такі вчені: О. Венгер, Ю. Чолач, О. Кравченко, О. Тимченко, В. Христенко, М. Бондарчук В. Вакуленко. Але на цей час залишається низка дискусійних та актуальних питань щодо формування психологічної стійкості правоохоронців, що потребує подальших досліджень.

Метою статті є вивчення та узагальнення досвіду поліції щодо розвитку і вдосконалення системи забезпечення безпеки під час проведення масових спортивних заходів і вдосконалення підготовки поліції до припинення групових порушень громадського порядку під час проведення масових спортивних заходів.

Виклад основного матеріалу. У сучасних умовах оперативно-службова діяльність співробітника поліції часто здійснюється в екстремальних ситуаціях, в яких від ефективності і правомірності дій співробітників залежить забезпечення їх особистої безпеки та безпеки громадян, а також успішність вирішення конкретного службового завдання.

В екстремальних ситуаціях дії співробітників відбуваються:

– під час вирішення оперативно-службових завдань, пов'язаних із затриманням правопорушників, захистом себе і громадян від протиправних посягань;

© В. Білченко, 2021

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-8050-0520>

k_tsp@dduvs.in.ua

- за надзвичайних обставин;
- під час вирішення службово-бойових завдань;
- при цьому внаслідок помилок, яких припускаються співробітники в цих ситуаціях, відбуваються випадки загибелі і поранення співробітників і громадян [1].

Особливості оперативно-службової діяльності співробітника поліції зумовлюють необхідність спеціальної підготовки до дій в екстремальних ситуаціях. Ця підготовка повинна мати цілеспрямований, комплексний і системний характер.

При цьому наголошується, що в цей час виникла суперечність між вимогами до високого професіоналізму співробітників поліції і недостатньою підготовленістю випускників ВНЗ МВС України до дій в екстремальних ситуаціях.

При цьому дослідниками, як правило, диференційно вивчалися питання фізичної, вогневої та тактико-спеціальної підготовки. Іноді ці питання досліджувалися в комплексі, а й в цих випадках процес підготовки до дій в екстремальних ситуаціях не розглядався як єдина комплексна педагогічна система [2].

Зважаючи на це, доводиться констатувати, що на сьогодні система підготовки співробітників поліції справ до дій в екстремальних ситуаціях оперативно-службової діяльності відсутня.

Для визначення вихідних передумов розглянутого нами явища необхідно визначитися з такими поняттями, як екстремальна ситуація в оперативно-службовій діяльності співробітника поліції, підготовленість поліції до вирішення оперативно-службових завдань в умовах екстремальних ситуацій і підготовка співробітників до дій в екстремальних ситуаціях [3].

Під поняттям екстремальної ситуації в оперативно-службовій діяльності співробітника поліції нами розуміється ситуація, що виникла в умовах вирішення співробітником оперативно-службового завдання, пов'язана з підвищеними розумовими, психічними і фізичними навантаженнями, небезпекою для його життя і здоров'я, а також для життя і здоров'я громадян.

Екстремальна ситуація, як правило, характеризується:

- загрозою для життя і здоров'я співробітника і громадян;
- вираженим дефіцитом часу для оцінки ситуації та прийняття правомірного і тактично-доцільного рішення;
- високим ступенем відповідальності за наслідки дій, зумовлених прийнятими рішеннями;
- високою емоційною напруженістю;
- необхідністю виконувати рухові дії, які характеризуються високою інтенсивністю, а в деяких випадках великим обсягом фізичного навантаження;
- необхідністю застосування фізичної сили, спеціальних засобів і вогнепальної зброї [4].

В умовах, зумовлених екстремальною ситуацією, співробітник повинен протягом обмеженого періоду часу технічно ефективно, правомірно і тактично доцільно застосувати фізичну силу, наявну у нього на озброєнні спеціальні засоби і вогнепальну зброю для усунення загрози своєму життю та здоров'ю, а також життю та здоров'ю громадян, для знешкодження та затримання правопорушника.

Готовність до дій в екстремальних ситуаціях можна розглядати як здатність співробітника поліції ефективно і правомірно вирішувати оперативно-службові та службово-бойові завдання в умовах, пов'язаних з підвищеними розумовими, психічними і фізичними навантаженнями, а також небезпекою для його життя і здоров'я.

При цьому рівень підготовленості співробітника некоректно розглядати як певну складову його фізичних здібностей, умінь і навичок виконання дій, пов'язаних із застосуванням спеціальних засобів і вогнепальної зброї.

Готовність до дій в екстремальних ситуаціях – певне системне утворення, в якому окремі її складові є не диференціальними показниками, а взаємопов'язаними елементами єдиної системи.

Підготовка до дій в екстремальних ситуаціях – це системний процес, який має на меті забезпечення стану підготовленості співробітників до дій в цих умовах [5].

Основними компонентами підготовки працівників поліції до дій в екстремальних ситуаціях є:

- 1) фізична підготовка – є підготовкою працівників до дій в умовах підвищених фізичних навантажень, а також до ефективного застосування фізичної сили і спеціальних засобів для захисту себе і громадян від протиправних дій правопорушника,

а також для його затримання. Як вихідна передумова для визначення спрямованості фізичної підготовки співробітника поліції була прийнята так звана модель його службово-бойової діяльності, яка полягає у схемі: «пошук правопорушника – його переслідування – силове затримання». Необхідно зазначити, що ця модель має досить спрощений характер і не відображає всіх аспектів діяльності співробітника поліції у сфері необхідності його фізичного вдосконалення;

2) вогнева підготовка – є процесом підготовки працівників поліції для ефективного застосування вогнепальної зброї в умовах оперативно-службової діяльності;

3) тактична (тактико-спеціальна) підготовка – є процесом навчання працівників індивідуальної тактики і тактики дій підрозділів поліції під час вирішення оперативно-службових завдань, в тому числі у разі крайньої потреби [6];

4) психологічна підготовка – процес формування у працівника морально-вольових і психічних якостей, що дозволяють успішно вирішувати оперативно-службові завдання в умовах підвищених фізичних і психічних навантажень, загрози життю і здоров'ю, а також здатності до швидкої і ефективної розумової діяльності в цих умовах;

5) спеціальна юридична підготовка – є процесом формування у працівників здатності в мінімальний час дати адекватну правову оцінку діям правопорушника і прийняти рішення на свої правомірні дії, пов'язані із застосуванням фізичної сили, спеціальних засобів і вогнепальної зброї, відповідній обстановці, що склалася.

Розглянуті нами компоненти в процесі підготовки співробітників поліції в екстремальних ситуаціях реалізуються у вигляді інтегральної підготовки, яка являє собою комплексний процес, що містить у собі системну сукупність цих компонентів, яка орієнтується на безпосередніх умовах оперативно-службової діяльності співробітника, зумовлених екстремальними ситуаціями.

Екстремальними називають ситуації, які зобов'язують людину до повного, граничного напруження сил і можливостей, щоб впоратися з ними і вирішити завдання. Вплив екстремальної ситуації може мати різні форми прояву: а) зниження організованості поведінки; б) сповільненість дій і руху; в) підвищення ефективності діяльності.

Екстремальна ситуація може бути нетривалою або тривалою. Під час визначення придатності людини до тієї чи іншої професії необхідно визначати і враховувати, нарівні з особливостями психічних процесів і властивостей особистості, її потенційну можливість виробляти і зберігати сили до активних дій в екстремальних ситуаціях.

Людина, що знаходиться в екстремальній ситуації, обробляє інформацію ззовні за допомогою пізнавальних, оцінних і емоційних процесів.

Визначення поняття «саморегуляція». У психологічній літературі поняття «саморегуляція» залишається ще досить узагальненим. Саморегуляція, притаманна будь-якій живій істоті, є універсальною і фундаментальною властивістю, яке забезпечує пристосування, збереження і розвиток різноманітних форм життя, а загалом і успішність їх взаємодії зі світом. Свого найвищого рівня складності і досконалості саморегуляція досягає в людській особистості. В середині XIX ст. В. Бернар сформулював ідею про сталість внутрішнього середовища, згідно з якою організм здатний підтримувати в певних межах свої життєво важливі функції у відповідь на дії зовнішнього середовища [7]. Він говорить про організм як про живу машину, що функціонує за принципом «замкнутого кільця», «життєвого кола» [8]. Ця ідея була розвинена його учнем і послідовником У. Кенноном у його вченні про «Мудрості тіла» як про відкриту систему, що безперервно підтримує свою стабільність. Отримуючи сигнали про зміни, що загрожують системі, організм вмикає пристрої, які продовжують працювати доти, доки не вдасться повернути її в рівноважний стан, до колишніх значень параметрів. Його відкриття увійшло в історію науки як вчення про гомеостаз.

Зусиллями І. Сеченова започатковано послідовне формування уявлень про регулятивний характер перебігу різних психічних явищ. На думку вченого, конкретними механізмами саморегуляції є «нервові регулятори» [9].

Необхідно розмежувати психічну саморегуляцію як функцію психіки і психічну регуляцію як засіб, метод регуляції психіки. Таке розмежування дозволить більш точно окреслити межі застосування засобів психічної саморегуляції і тим самим необгрунтованого розширення або звуження можливостей їх використання.

Метою саморегуляції є приведення себе в норму, нормальний стан. Вона досягається здійсненням двох рівнів: гомеостатичного (адаптивного типу; розуміння психічної саморегуляції як функції психіки), коли вона по суті своїй зводиться до

простого пристосування до наявної обстановки, і на рівні, коли ініціатива діяльності виходить від самого суб'єкта (вищий рівень; розуміння психічної саморегуляції як засобу, методу регулювання психіки).

Засоби психічної саморегуляції сприяють розвитку і вдосконаленню механізмів, що забезпечують оптимізацію психічних можливостей, регуляцію індивідуальних станів в несприятливих умовах діяльності [10]. Обидва типи допускають необхідність постановки мети і прийняття рішення, дії для їх досягнення, отримання зворотної інформації від самого себе і зовнішнього середовища, аналізу отриманого результату, коригування поставлених завдань.

Професійно-психологічна стійкість майбутніх співробітників поліції до екстремальних ситуацій характеризується: адекватною оцінкою наявних активаційно-енергетичних ресурсів і вмінням їх раціонально використовувати і мобілізувати в професійних екстремальних ситуаціях; оптимальним мотиваційним комплексом з гармонійним поєднанням внутрішніх і зовнішніх мотивів і мотиваційними домінантами, адекватними розглянутої професійної діяльності; стійкої і адекватною самооцінкою; здатністю до когнітивної оцінки можливих екстремальних ситуацій і вироблення відповідних стратегій поведінки; здатністю до емоційно-вольової саморегуляції в екстремальних умовах [11].

Висновки. Отже, практичне індивідуальне і колективне відпрацювання навичок є найбільш важливим, тому йому необхідно приділяти більше уваги, оскільки досвід приходить з практикою: чим більше у співробітників досвіду, тим менша ймовірність припущення помилок. Під час підготовки співробітників необхідно використати досвід зарубіжних країн як позитивний, так і негативний. Практика діяльності правоохоронних органів свідчить: для того щоб холоднокровно і розумно реагувати на агресивні дії і зловживання натовпу і при цьому тверезо враховувати ситуацію, що склалася, співробітнику поліції необхідні не тільки психічні та фізичні зусилля, а й знання особливостей поведінки людини в натовпі, механізму її формування і способу дії, ролі кожного типу учасників заворушень, стереотипів їх вчинків в екстремальних умовах.

Натовп – скупчення людей, не об'єднаних спільністю цілей і єдиною організаційно-рольовою структурою, але пов'язаних між собою загальним центром уваги і емоційним станом.

Потреба в удосконаленні суспільної поведінки співробітників поліції в умовах проведення масових заходів громадян останнім часом незмінно зростає. Це викликано процесами, що відбуваються в політичному, економічному, соціальному і духовному житті людей, які істотно впливають на становлення громадянського суспільства, забезпечення прав і свобод населення. В межах цих процесів відбуваються зміни і в поліції, пов'язані передусім з підвищенням рівня соціально-психологічної компетентності підрозділів поліції, формуванням позитивного іміджу працівника поліції серед населення.

Є безліч рекомендацій співробітникам поліції у разі виникнення екстрених ситуацій. Їх участь у збройному зіткненні є стресовою ситуацією в професійній діяльності і після інциденту може супроводжуватися такими типовими психологічними реакціями:

- запереченням стресу;
- спогадом про інцидент;
- страхом юридичних наслідків;
- втратою інтересу до роботи.

Не кожна особистісна проблема, внутрішньо-особистісний або міжособистісний конфлікт, відчуття кризи неминуче призводять до стресу. Стресостійкість визначається сукупністю якостей особистості, що дозволяють переносити великі інтелектуальні, вольові та емоційні навантаження (психічна стійкість людини); виконувати свої професійні завдання, маючи добре психосоматичне здоров'я; мати стійкий світогляд і бути людиною, яка вірить у Бога; виконувати певну соціальну роль і мати відповідний рівень культури свого соціуму (психологічна стійкість особистості).

Аналіз матеріалів про практику діяльності правоохоронних органів свідчить: для того щоб холоднокровно і розумно реагувати на агресивні дії і зловживання натовпу і при цьому тверезо враховувати ситуацію, що склалася, співробітнику поліції необхідні не тільки психічні та фізичні зусилля, а й знання особливостей поведінки людини в натовпі, механізму її формування та способу дії, ролі кожного типу учасників заворушень, стереотипів їх дій в екстремальних умовах.

Список використаних джерел

1. Хуртенко О. В. Чинники ефективності прийняття рішень тренерами в екстремальних ситуаціях професійної діяльності. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України*. 2013. Вип. 3. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadps_2013_3_40.
2. Домніцак В. В. Підготовка курсантів ВНЗ системи МВС до дії в екстремальних ситуаціях. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2012. № 4. С. 242–245.
3. Венгер О. П. Окремі аспекти проблеми психічних розладів унаслідок екстремальних ситуацій. *Вісник наукових досліджень*. 2014. № 4. С. 27–29.
4. Чміль О. М. Психологічні чинники боєготовності до дій в екстремальних ситуаціях. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія : Психологія*. 2011. № 959. Вип. 46. С. 192–194.
5. Литвинчук М. Ю. Психологічні проблеми готовності прикордонників до діяльності в екстремальних ситуаціях. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія : Психологічні науки*. 2017. Вип. 5(1). С. 88–92.
6. Тімченко О. В. Психологічний аналіз екстремальних ситуацій у професійній діяльності працівників Державної кримінально-виконавчої служби України. *Право і Безпека*. 2018. № 4. С. 139–143.
7. Забезпечення охорони праці та особистої безпеки в Національній поліції України : навч. посіб. / кол. авт.; за заг. ред. д-ра біол. наук, проф. Грибана В. Г., канд. юрид. наук Глуховері В. А. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ; Ліра ЛТД, 2017. 212 с.
8. Вакуленко В. М. Адаптація і толерантність у екстремальних ситуаціях. *Педагогіка вищої та середньої школи*. 2017. Вип. 1. С. 108–116.
9. Прудка Л. М. Значення впливу психічного стану співробітника ОВС під час екстремальних ситуацій на ефективність професійної діяльності. *Вісник Національного університету оборони України*. 2015. Вип. 2. С. 220–224.
10. Кравченко О. В., Тімченко О. В., Христенко В. Є. Психологічне забезпечення діяльності ОВС в ризиконебезпечних ситуаціях оперативно службової діяльності. Харків, 2002. URL : <http://journals.urau.ua/index.php/22276246/article/download/162125/161093>.
11. Бондарчук М. Т. Психолого-педагогічні аспекти формування у працівників поліції стійкості до екстремальних ситуацій службової діяльності. *Право і Безпека*. 2017. № 2. С. 130–135.

Надійшла до редакції 07.09.2021

References

1. Khurtenko O. V. (2013) Chynnyky efektyvnosti pryinyattya rishen treneramy v ekstremalnykh sytuatsiyakh profesiynoyi diyalnosti [Factors in the effectiveness of decision-making by coaches in extreme situations of professional activity]. *Visnyk Natsionalnoyi akademiyi Derzhavnoyi prykordonnoyi sluzhby Ukrainy*, issue 3. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadps_2013_3_40 [in Ukr.].
2. Domnitsak V. V. (2012) Pidhotovka kursantiv VNZ systemy MVS do diyi v ekstremalnykh sytuatsiyakh [Preparation of cadets of higher education institutions of the Ministry of Internal Affairs system for action in extreme situations]. *Pivdenoukrainskyi pravnychiy chasopys*, no 4, pp. 242–245 [in Ukr.].
3. Venher O. P. (2014) Okremi aspekty problemy psikhichnykh rozladiv unaslidok ekstremalnykh sytuatsii [Some aspects of the problem of mental disorders due to extreme situations]. *Visnyk naukovykh doslidzhen*, no 4, pp. 27–29 [in Ukr.].
4. Chmil O. M. (2011) Psykholohichni chynnyky boyehotovnosti do diyi v ekstremalnykh sytuatsiyakh [Psychological problems of border guards' readiness to act in extreme situations]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu imeni V. N. Karazina. Seriya : Psykholohiya*, no 959, issue 46, pp. 192–194 [in Ukr.].
5. Lytvynchuk M. Yu. (2017) Psykholohichni problemy hotovnosti prykordonnykiv do diyalnosti v ekstremalnykh sytuatsiyakh [Psychological problems of border guards' readiness to act in extreme situations]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu*. Seriya : *Psykholohichni nauky*, issue 5(1), pp. 88–92 [in Ukr.].
6. Timchenko O. V. (2018) Psykholohichniy analiz ekstremalnykh sytuatsiy u profesiyniy diyalnosti pratsivnykiv Derzhavnoyi kryminalno-vykonavchoyi sluzhby Ukrainy [Psychological analysis of extreme situations in the professional activity of employees of the State Penitentiary Service of Ukraine.]. *Pravo i Bezpeka*, no 4, pp. 139–143 [in Ukr.].
7. Zabezpechennya okhorony pratsi ta osobystoyi bezpeky v Natsionalniy politsiyi Ukrainy [Ensuring labor protection and personal safety in the National Police of Ukraine] : navch. posib. / kol. avt.; za zah. red. d.b.n., prof. Hrybana V.H., k.yu.n. Hlukhoveri V.A. Dnipro : Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav; Lira LTD, 2017. 212 p. [in Ukr.].
8. Vakulenko V. M. (2017) Adaptatsiya i tolerantnist u ekstremalnykh sytuatsiyakh [Adaptation and tolerance in extreme situations]. *Pedahohika vshchoyi ta serednoyi shkoly*, issue 1, pp. 108–116 [in Ukr.].
9. Prudka L. M. (2015) Znachennya vplyvu psikhichnoho stanu spivrobitnyka OVS pid chas ekstremalnykh sytuatsiy na efektyvnist profesiynoyi diyalnosti [The value of the influence of the mental state of a police officer during extreme situations on the effectiveness of professional activity]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu obrony Ukrainy*,. issue 2, pp. 220–224 [in Ukr.].

10. Kravchenko O. V., Tymchenko O. V., Khrystenka V. Ye. (2002) *Psychologichne zabezpechennya diyalnosti OVS v ryzykonebezpechnykh situatsiyakh operativno sluzhbovoyi diyalnosti* [Psychological support of the police in hazardous situations of operational and service activities]. Kharkiv. URL : <http://journals.urau.ua/index.php/22276246/article/download/162125/161093> [in Ukr.].

11. Bondarchuk M. T. (2017) *Psycholoho-pedahohichni aspekty formuvannia u pratsivnykiv politsii stiikosti do ekstremalnykh situatsii sluzhbovoi diialnosti* [Psychological and pedagogical aspects of the formation of police officers' resistance to extreme situations of official activity]. *Pravo i Bezpeka*, no 2, pp. 130–135 [in Ukr.].

ABSTRACT

Valeriy Bilichenko. Fundamentals of training of police officers for action in extreme situations. The article presents the concept of extreme situation and the factors that characterize it. The content and principles of preparation of police officers for solving operational and service tasks in conditions related to extreme situations are considered.

The need to improve the social behavior of police officers in the context of mass events of citizens in recent years has been growing steadily. This is due to the processes of transformation in the political, economic, social and spiritual life of people, which have a significant impact on the formation of civil society, ensuring the rights and freedoms of the population. As part of these processes, there are changes in the police, not least related to increasing the level of socio-psychological competence of police units, the formation of a positive image of the police officer in the eyes of the population.

Not every personal problem, intrapersonal or interpersonal conflict, feelings of crisis inevitably lead to stress. Stress resistance is determined by a set of personality qualities that allow you to tolerate significant intellectual, volitional and emotional loads (mental stability); perform their professional tasks with good psychosomatic health; to have a stable worldview and to be a believer; perform a certain social role and have an appropriate level of culture of their society (psychological stability of the individual).

Analysis of materials on the practice of law enforcement shows that in order to respond calmly and reasonably to the aggressive actions and abuse of the crowd and soberly take into account the situation, a police officer needs not only mental and physical effort, but also knowledge of human behavior in crowd, the mechanism of its formation and mode of action, the role of each type of participants in the riots, stereotypes of their actions in extreme conditions.

Depends on ensuring their personal safety and the safety of citizens, as well as the success of a specific job. The essence of the psyche is reflection. The psyche is a subjective image of the objective world, an ideal (immaterial) reflection of reality. Psychological stability of employees of special divisions influences comprehensive and effective disclosure of crimes.

Keywords: *extreme situation, psychology, resilience, police officer, mobilization, psychological influence, continuity of psychological training, denial of stress, recovery, activation-energy resource, service activity.*

УДК 357.741:355.541.3

DOI: 10.31733/2078-3566-2021-3-118-123

Юрій ВЕЛИКИЙ®

викладач

(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛІЦІЄЮ КРАЙНЬОГО ПРИМУСОВОГО ЗАХОДУ – ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ

Становлення та розвиток сучасної правоохоронної системи України зумовлює проведення цілісного та послідовного комплексу заходів, спрямованих на побудову дієвого механізму захисту прав, свобод та законних інтересів громадян.

Як і будь-який нормативно-правовий акт, закон України «Про Національну поліцію» (далі – Закон) потребує певного часу на повноцінне втілення його положень у практичну діяльність, внесення додаткових змін до чинних нормативних актів.

Цим Законом введено до наукового обігу поняття «поліцейські заходи», які поділяють на превентивні і примусові, визначено правові підстави та обмеження щодо їх застосування [1].

© Ю. Великий, 2021

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-4386-7555>

great170512@gmail.com